

לפי אישורי
המחבר

ב"ח

תורה

למשחתתפים בהתועדות
אור ליום ג' פ' וקקל-פקודי
ה'תשנ"ו

סג ✦ סג

תשורה זו מוקדשה
להתגלותו המיידית של
כ"ק אזינונו מורנו ורצנו מלך המשיח
למטה מעשרה טפחים ומתוך חיים נצחיים
ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו
ותיקף ומי"ד ממי"ש, נאו

סג כג

אין דעם דין פון קטנות זיינען פאראן פארשידענע זמינים. דער זמן וואס מ'ווערט אן אמתער גדול איז צו עשרים שנה, וואס דערפאר איז ולמכור בנכסי אביו עד שיהא בן עשרים, און אזוי פסק'נט אויך דער אלטער רבי אין שולחן ערוך אז צו עשרים שנה האט ער חמש שנים ניט נאר במקרא ומשנה נאר אויך בלמוד התלמוד און דערנאך קומט דער בן עשרים לרדוף.

מ'האט גערעדט אז אלע דינים פון נגלה דתורה זיינען ווייל אזוי איז אין פנימיות התורה. לפי זה איז מובן אז פארוואס דארף מען פון כ' שנה אן לרדוף נאך פדנסה גשמית ווייל אויך אין רוחניות דארף מען דאן אנהויבן טראכטן גאר שטארקער וועגן פדנסה.

א דוגמא צו דעם איז, וואס שטייט אין חסידות אז דאס וואס איז ווילט זיך א מאכל איז דאס דערפאר וואס די נשמה וויל דעם ניצוץ וואס איז מאכל, וואס פון דעם קומט אויך אראפ אין גוף די תשוקה צום מאכל.

מ'דארף אבער וויסן אז הגם ער איז כ' שנה און האט - אדער על כל פנים ער דארף האבן, וואס דערפאר מיינט ער אז ער האט - מוחין גדולות, זאל ער ניט מאכן זיך קיין אייגענע דרכים. יעדער איינער זאל זיך משער זיין - אבער אליבא דנפשי' - וואס פאר אן ענין וואלט ביי אים דער רבי מאנען, און דעם ענין דארף ער אויספירן.

פירידידידי

מספר הרב שמואל שיל' לו:

בשנת תשי"ט כתבתי לרבי בפתק שיום הולדת שלי חל בכ' אדר וכשנכנסתי ליחידות (בסמיכות ליל"ד שבט) א"ל הרבי: "זאלסט האבן אן עלי' דעם שבת פאר דעם יום הולדת". בהמשך היחידות פנה פתאום הרבי ושאל: "ס'פאלט אויס שבת?" וכשלא ידעתי - מרוב הבלבל והתדהמה - מה לעשות, פתח הרבי את מגירתו והוציא משם לוח ישיבת תורת אמת כחולה אשר עלי' היתה התמונה של הרבי יוצא מהמעלית ומקנח ידיו במפית, וכשראה שיחול בשבת א"ל: "זאלסט האבן אן עלי' אויף שבת" [דהיינו בהיום הולדת עצמך]. ואח"כ אמר: "זאלסט חזר'ן א מאמר פאר די בחורים אדער פאר די בעלי בתים" [דהיינו בסדר הניגונים של הת' בליל שבת, או בסדר הניגונים דהבעה"ב בעת רעוא דרעוין].

בשנת תש"כ (או תשכ"א) הייתי במאנטרעאל וחי' הסדר שמגיעים לגי. רק לייט כסלו, יל"ד שבט, פסח, י"ב תמוז וחודש תשרי, וגם זה בתנאי

משיחת אחש"פ תשמ"ח

... ויש להוסיף עוד ענין בנוגע לאנשים ונשים לאחר בר מצוה וכת מצוה - שהשמחה דיום הולדת היא לא רק על עצם הלידה אלא גם על שביום זה זכה להיות מצוה ועושה, אשר, גם ענין זה חוזר ושנה בכל שנה ושנה, "הימים האלה נזכרים ונעשים".

בסגנון אחר: השמחה דיום הולדת היא (א) על הולדת גשמית - יום הלידה, (ב) ועל הולדת רוחנית - יום הבר מצוה, "גמר ועיקר כניסת נפש הקדושה באדם. . . ב"ג שנה ויום א' לזכר וי"ב לנקבה, שלכן נתחייבו אז במצוות מן התורה".

ובפרט כשעריכת התועודות של שמחה ביום ההולדת קשורה עם שמחה של תורה ושמחה של מצוה, ע"י ההוספה בתורה תפלה וצדקה, וקבלת החלטות טובות כו' (כ"ל ס"ב) - שמוצלים יום ההולדת (שמוזלו גובר) להוסיף בתכלית ומטרת בריאותו, לשמש את קונו.

וה"ר שההצעה האמורה - לחגוג את יום ההולדת דכאו"א מישראל ע"י הוספה בעיני תומ"צ מתוך התועודות של שמחה - תתקבל אצל כל בני".

אשר, גם אם עד עתה לא הי' הדבר נהוג ומפורסם כו', הרי זה כבכו"כ עניני תומ"צ שנתגלו בזמנים מיוחדים, ובפרט ענינים שמדברי סופרים ומנהגי ישראל כו' שנתגלו ע"י תלמיד ותיק וכו', וזיינו "עשרה מישראל" שכבר נוהגים כן כו"כ שנים בפועל - בודאי עדיף מתלמיד ותיק אחד, ובנדו"ד ועיקר - שכבר נתקבל ע"י כו"כ מישראל ומספרם הולך וגדל,

ובפרט בימינו אלו, אשר, מכיון ש"החושך יכסה ארץ גו", חושך כפול ומכופל דעקבות משיחא⁶⁶, יש להוסיף ולהרבות יותר באור, ע"י הוספה בעיני טוב וקדושה, כולל גם - עניני הרשות, כ"יום הולדת", לצאלו באופן ד"בכל דרכיך (דרכים שלך) דעה", שעל ידו יתוסף עוד יותר בתומ"צ⁶⁶, כפי שכבר ניסו וראו את התוצאה בפועל ממש.

והעיקר - שהפעולה בעיני יום הולדת דכל איש פרטי בישראל, תמהר ותזרז עוד יותר את שלימות הלידה דכללות ישראל, כיזוע שהגלות נמשל לעיבור והגאולה ללידה, "כימי צאתך מארץ מצרים (ויתירה מזה) אראנו גפלאות".

67) לדעתי, שבעקבות משיחא, זרז האחרון של הגלות, יתוסף בהשמחה דיום הולדת - כו', מלבד החוקת כשרות דכאו"א מישראל (שמלא תכלית בריאותו), ישנה גם תפסתו של הקב"ה ש"לא ירח ממנו מדח" (ש"ב יד, יד), ובודאי ישנה תשובה בבלגל זה או בבלגל אחר (הלי תי"ת לארה"י פי"ד הי"א), ומכיון שמוצאים בזה חאתיו, בהכרח שיקיים הדבר בגלגל זה.

ולענין גם מפסי"ד הרמב"ם (הלי תשובה פי"ז הי"ח) "הנבטחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותו ומיד תן נאלין".

68) וייל שזה אי' הטעמים לפירוסם ההתגה דיום ההולדת בדורנו זה זדקא - כדי לסיים גם הנידורים האחרונים בעיני הדורות.

אגרות זכתתי יד קודש

בעמודים הבאים, מובא לרוז שיצא לאור מטעם צ"ח בתחלת חודש אייר תשמ"ח בענין החשיבות דיום הולדת ואשר הרבי מבקש שכא"ו יחוגג את יום הולדתו בצורה המתאימה. וכו' הואיל הרבי להגיע כמה ענינים.

פארפגט ניס אפוצא-יחגגונ זעג וויניטאטס טאג פון איינע זעגן איין

א נעהערין אופן

א מארשאג פון ציובאויגשער רבי'ן שלי"א

אונזער הייליק חו"ד זאגן, או אינם יום הולדת פון א מענטש אין 'מולד גובר'. אין דעם געבורסטאג האט יעדער פאר און מרוד די מעגלעכקייט אין די געלענהייט צו דערגרייכן דאס, וואס ער וואגט נישט אין די אנדערע טעג פון יאר.
אז דער געבורסטאג איז געווען און א געליבעטע טאג אין דערבייטע אין א טאג מאריאקעסטיג און געלענהייט. דער יום הולדת דארף אנגעצייכעט ווערן אין א געזעריגן אופן.

דער יום הולדת פון א איידן איז א גאר וויכטיגע געזענעריי. דער געבורסטאג איז דער טאג, וואס דערפאנגט אויף דעם פאמענט ווען דער אייד איז דערשינען אויף דער וועלט. עס איז דער טאג ווען די נשמה איז אראפגעקומען פון די טאמע העכסטע הייכקייט מיט דער ספעציעלער ספעציע דורכגעצויגן די שליחות פון הש"ת פון אויפגייען אויף דער וועלט א דירה. א גינעלע, פאר דעם איבערשטן און דורך דעם צעגעבען פון דעם זיל פון באשאפן דורך שאהלאנגעניג דעם ווילן און די שטרעבונג פון הש"ת או ער זאל האבן א דירה אויף דער וועלט.
דעריבער איז איד שאהלאנגעניג-הייז-הייז געווען א פונד צורישן פארשידענע קיידן איידן אפצוהייבענע דעם געבורסטאג פאראן.

פון מלעגט אין דעם טאג אנגעבן א שנה ווה"י, צום באשטענען, וואס ער האט מוכה געווען דעם אייד דער דאווענער שליחות פון אויסשטעלען א דירה פאר השם יתברך אויף דער וועלט.

פון מלעגט אריבערן דעם יום הולדת אויף צו מאכן א השבת הנמשך זיך אנטפון און דעכענעג וואו פון האלט מיט דעריילן די שליחות. וואס פון האט שוין אנטפאן און וואס פון זאדן גאר דערגרייכן. ביים טאגן א השבת הנמשך מלעגט דער בעל שמה אנגעפן ספעציעלע באשלוסן ווי און ווען ער וועט דעריילן די ארבעטן און מליכטן וואס זייגן אויף אים במשך פון דעם קומענדיגן יאר. פון מלעגט אנגעפן מענטשן הוללות וועגן מארשאפן די שיעורים אין לערנען תורה און דאס מקיים זיין פון מצוות. מען מלעגט אנגעפן געווענענע וועגען מארשעסערן די מערערעלעכע מערכה אויף דעם געבעטן פון שמירת המצוות און די ארבעט פון חינוך היחידות. די דאווענער הוללות סוכות זענען געווען אין די יארען פון 'מולד גובר' אין געבורסטאג.

ווען פון מלעגט אפצוהייבען דעם יום הולדת מלעגט פון קענען געבן זענען או דער בעל שמה ווירמעט פער ביים צו ליפער החרדה. נישט מער בודע און אין פיהר אין אלע אנדערע ענינים.

שייבחנו בגולה ע"י ההנהלה ויחודו מאמר בע"פ (והיו מקפידים שההנהלה תכתוב פתק ע"י ז' וכי'). נכנסתי אז ליחידות בסמיכות ליו"ד שבט והרבי אמר: "וועגן די יום הולדת זאלסטו שרייבן געענטער צו די יום הולדת". ואח"כ הוסיף: "אדער איך וועל זיך יעצט זאגן".

בשנת תשכ"ב הלכתי לבופאלו ליום ההולדת שלי - כ' אדר שחל בשבת (ח"י אדר) נכנסתי ליחידות וכתבתי בפתק שבשבת הוא יום ההולדת שלי ובקשתי ברכה להצלחה וכו' וכן כתבתי שאני הולך לבופאלו לשבת. ואמר הרבי (בערך): "וויבאלד עס שטייט אין ירושלמי אז ביום ההולדת איז "מזלו גובר", איז דעריבער זאלסטו רעדן מיט מעד חיות, וועט עס פועל'ן מערער".

בשנת תשכ"ד (לאחר חתונתי) כל יום הולדתי ביום ד', והשבת שלפנ"ז כל בט"ז אדר, מאיזה סיבות יצא שבאותה שבת נתקעתי באיזה שדה תעופה וכו', וגכנסתי ליחידות ביום ג' בערב (דהיינו אור ליום הולדתי), והרבי שאל אותי "זו האסט געהאט אן עלי' לעצטע שבת? ניין?" ואמרתי שלא. וא"ל שאקבל עלי' בשבת שלאח"ז.

יום ההולדת של גיסי הרה"ח משה שיי' פעלער הוא ביום א' דחה"פ. בשנת תשל"ז לאחר שביןק הרבי ב"מכון חנה", כדרכו, שלח הרבי לקרוא לר"מ פעלער והסביר לו שאת הדי' קושיות צריכים לשאול בכל שנה מחדש, דהיינו, בדוגא נעלית יותר וכו' (ואח"כ הוואחו הדברים). ובסיום היחידות ההיא, אמר הר"מ לרבי שהיום הוא יום הולדתו, ואמר הרבי שהי זהו היינו הך, הי לך יום הולדת אשתקד, והשנה יש לך שוב יום הולדת. אלא, שבכל שנה יש לעלות מחיל אל חיל וכו' וברכו בשנת הצלחה וכו'.

לאילו שהי' להם יום הולדת בעל"ש אמר הרבי לכמה בזה"ל: "הגם דו טוסט עס נישט יעדער וואך פאר שבת, זאלסטו מאכן זיכער מעביר זיין די סדרה פאר שבת".

אחרים מספרים שלהם אמר הרבי כשיום הולדתם חל בקביעות בזה: "הגם נישט אלעמאל ביסטו מהדר צו מעביר סדרה זיין פאר שבת ... או: "איך ווייס נישט ווי צו פירט זיך יעדער וואך, אבער דעם יאר ... " (מהר"ש"ה)

א' סיפר שיום הולדתו חל בכ"ו כשנים בקביעות זו, ובכל פעם הי' הרבי אומר לו ער"ז, וזכור לו בזה"ל: "אפילו דו ביסט נישט אלעמאל מעביר סדרה פאר שבת, זאלסטו זעהן מעביר סדרה זיין פאר שבת". (מהר"י ק.)

אשר פעם אחת שינה הרבי ואמר בזה"ל: "אלץ א שיעור נוסף זאלסטו זעהן כמו"כ סיפר א' מאמ"ש, אשר כר"כ פעמים א"ל הרבי כן, אבל זכור לו מעביר זיין די סדרה אויף פויטאג בייטאג און נישט אפשוטפן אויף שבת". (מהר"ב"ש)

לפנינו קטע מאילום אודת בענין שמירת מנהיגי יום הולדת וכו'.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 East 61st Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

NY 3-9250

חונדל שנייאורסאון

ליובאוויטש

איבערן פארקוויי

ברוקלין, נ. י.

ב' ח' אדר תשכ"ד
ברוקלין

האברן

ד

שלום וברכה!

במענה על חודעתו אורוח יום הולדת של,

בד"ר יחזקאל שנייאורסאון

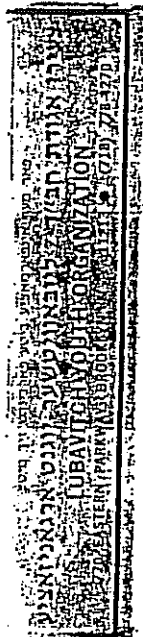
ביום החולצה. שנת ה'תש"ד שנת תשלוח אצלו

בליסור התורה ודאום המצות בתורה.

בברכה להעלות חורף תש"ד

סיסס

מכיליו הקודמים להנחיל נחשכו. ונעם לי לראות שמעיו
וכריוס דרך לימודו בחריא כו. איך שבכלל לא הדיק בכל חיבה
לאנשים קרובים - הוא יק לאחי בקיאות בכמה ס' ומאשר חסידות
ולקוס'ו. הרבות באנהח - ידבר בזה עם המספיק. וזאת שמשש
צמח

בכ"ו צו מארשאארקן דעם איינמילום מן דעם סאג. מלעגס מען אויך מאכען א
מטיבה של שמוח צו וועלעכע מען מלעגס איינלאזן קרובים, חברים און מריינג. ביי און
מטיבה של שמוח, איז געווען א מאסיגע געלעגענהייט או די חברים און מריינג ואלן
ארויסוועלען דעם בעל זיג מולדת אין ווייניג חולמות טובות, און אויך מעורר זיין די
באטייליגטע צו מארשאארקן דעם קיום התורה והמצוות און סטימולירן יראת שמים; ביי
אויבערע מטיבות האט מען בעיינעמערליך געפילט די אהיות און קירוב מונן די
משפחה-מיטגלידער, מריינג, שכנים און קרובים.

פארטרנדיר ויך אויך די איבערגעפאנטע מנהיגים - אין דער ליובאוויטשער רבי
שליט"א ארויסגעקומען מיט א ריין און א מארשאג צו יעדער איד, מאן און מדי, או אין
אונזער תקופה, ווען דאס מיטגעריגיש מן גלות איז אויך גרויס, אין כדאי או יעדערער
און יעדערער ואל זיך באמיט צו ארשטנען ויער זיג מולדת אלס סאג מן החצרות אין
אויבערע, א סאג מן סטבות של שמוח, א סאג מן אנגעמען גוטע חולמות און א סאג
מן מארשאארקע שיעורים אין לימוד התורה און קיום המצוות. דאס אלץ דארף געסאן
ווערן אין צוגאב צו די מנהיגים מן יעדן קרייז און שליסל. גורא גורא ומשמי'.

אין זיין מארשאג האט דער ליובאוויטשער רבי אויך אונגעטרעטראכן או דעם יום
חולדת דארטן פראווען גיט נאר דערואוועקענע נאר אויך יונגעמיליכע און אפילו קינדער. ער
האט אנגעוויזן או אוועק געבורטסמאג מטיבות וועלען זיכער אויבערנעמען א גיטע חיות.
לעבעדיקע און שוואנגען אין אידישקייט מן די יונגעמיליכע און יעדער חברים.

מיר בעסן און ווענדן זיך צו יעדען איד'ן. מאן, מדי, קינד, צו אלע אידן מן אלע
שיכטן אפגעריכטענע ויער געבורטסמאג אויך א געפערניג, מייערליכן און יום טוב'דיקן
אופן. מיר ווענען זיכער, או אין דעם זכות וועלן מיר אלע זוכה זיין צו דער גאולה
שלימה, וואס ווערס באזיכטנס דורך אונזערע נביאים אלס דער געבורטסמאג מן אידישן
מאלק.

בעמודים שלפנינו מובאים שתי אגרות קודש המדברים בחשיבות הפעולה של בני ובנות ישראל בזמן הגזירות. הדאשונה נכתבה "בסמיכות לימי הפורים ה'תשל"ז" ובה מדובר שנים פורים בא בזכות וע"י הילדים ושעמין זה שייך גם בזמננו אנו. ובאגרת הב' מסוף שנת תשל"ג מדובר מהי אופן הפעולה בזה. ובסוף האגרת מוסיף הרבי בכת"ק: "בכבוד ובתודה רבה נפשית על כהנ"ל".

ב"ה, בסמיכות לימי הפורים, ה'תשל"ז
ברוקליין, נ.י.

אל התלמידים
ואל התלמידות

ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

בספרו בסמיכות לימי הפורים, בודאי נחמם דעתם על פירוש ימי הפורים, כמפורט במבילת אסתר. ולא באחי אלא לחזכיר על דבר שמעמות יום טוב זה לנוער ולילדיו - בלשון המבילה - היהודים בכל מינוחה העולה כפרס.

המגילה מספרת איר שהמן הודיע עלה לגדולה וביקש להשמיר ואיר כל הענינים עד שחלו אה המן על העץ אשר הכין למרדכי ובטלה הגזירה ונשתנה המצב מן הקצה אל הקצה, והימים נהפכו לשמחה וליום טוב.

ומספרים חכמינו זכונם לברכה פרטי ביטול הגזירה ואנופנו:

מרדכי ואסתר שודעו מכל הנעשה, קראו צום ועוררו אה כל היהודים לשון אל ה' ולמורנו ומצונחין. ולאחר אשר מדרכי אפי ללדום אלפים ולרבות וליומו אוורם תורה והלהיב את לבבם לאהבת ה' ואהבת התורה ועד למסירות נפש מש - אז ביטל השם אה הגזירה, והמשריף הצלחה בהשתדלות אסתר המלכה - ועד אשר ליהודים הייתה אורה ושמה ושמן ויקר.

אמר שעיקר נס פורים הי' בזכותם של ילדים ונוער!
אתר הסעמים אשר התורה מספרת לנו כל פרטים אלה - הוא כדי להודיע לכל, ככל מקום וזכור זמן (כל התורה נצחית היא) - כמה גדול כוחם של ילדים והולכים בדרך התורה והצבונה להשפיע על גורל כל עמנו בכל מקום.

למראה הצער, עדיין יש כמה "המנינים" במקומות שונים בעולם הרוצים לבצע מחסבת אוורו המן הרע. ואנו, עם אהר, מפורד ומפורד בין העמים - אבל דחינו שונות מכל עם, דה תורה ומצוות, והיא היינו ואור, ימינו הנותנת לנו כה וערו להחבר על כל שונאיו.

כל בן ובח, בכל מקום שהם, הלומדים תורה ומקיימים מצוות, מסויפים הם כה וערו לל היהודים באשר הם שם - כולל, ובמינות באורו המדינה אשר אוירינו לא מניחיהם ללמד תורה לילדים ולנוער ולקיים מצוות. ומה גדול אשרם אחס, שאין אהם נוונים בצרה כזו ה"ו, והרשוע בירבם ללמד תורה בהתמדה ולקיים מצוות בהידור, ואין הדבר הלוי אלא בכס ובדחונתם!

ילדים חביבים, הוסיפו בלימוד תורה ובקיום מצוותי, ושאו כרכה מאה ה', ילכם ולכל בני משפחתכם, שלימ"א,
ובזכותכם יעלה ויבוא ויגיע לכל עמנו, כלסון המגילה: ליהודים יהיה אורה ושפחה ושמן ויקר - כן חתי' לנו ולכל היהודים.

בחיבה ובברכה
לפורים שמח
[Signature]

לפנינו צילום אגרת מהתאריך כ"ה אדר תשי"ז בו מוסיף הרבי בצד המכתב בכת"ק: "כיום תמים דגבעון [=ג' תמוז - המעתיק] (ע"ז סה"א) ה"י רק בחצי כורך הארץ, כמובן" האגרת נדפסה גם באר"ק ח"ג ע' דנה ואילך.

TELEPHONE NO. 1-4800
PRESIDENT 4-14800

מרכז לעניני קמור

MERKAZ VEI CHINUCH L'EIVNEI KAMUR

CENTRAL OFFICE

770 EASTERN PARKWAY • BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה כ"ה אדר, תשי"ז

הוא יחייב את א"א נ"א וכו', וכו',
כחודש תשי"ז

שלום וברכה

ליגע בפילולא של כ"ק תירדור הזורה" נ"ע הוא יוס ב, ניסן אבה' סולומ' קזנב'ט
שסוף זה קצת יזכה בו אין הרבי"ט.

פרש מקונטרס מבורח בעקפסטי א"ו.
ונוסף על ספ"ב עם מני מקנינים שבטני לניסן בנ"ן (ש"ט"ז) - תנח"ש לתופף אשר
התקנינים הכללים שביום זה והוא

ירוק עם תריעות, ב"ה יב"ה במדרי וברא יעזוב או בניסן נב"ה" ואלו ואלו
דברי אלקים חיים, נכס"כ בנור"ה בס"ן (ה"ה) ב"ה יב"ה. ובע"כ בבעק המנחה ר"מ דר"ה פ.
נמר שלום ע"ה, בנב"ה רחוק ורש"ה הוא ג' ע"ג, ע"פ"ה בקנא שזר ט"ז מ"ה מנח"ה.
ומנה ע"ה דעם ר"ע דבניסן נב"ה" יום ב', ניסן ישינו טמח הדיאון - ומחלק זה
ב' ניסן עם ספ"ה יום יעלה ע"ה י"ב, כו ליקח כלל וקמ"ל ע"ה יב"ה עם א"ה
(מרדס חלים מצ"ג ורש"ה ב' ידועה"ב ורבות יום ה"ו ב' י"ב א"ה ב' י"ב) ספ"ה
בל ש"ה חיים שואר מנח"ה ונ"ה י"ב חיים עולם מאה י"ב מנח"ה גם כהם וישי ע"ה
ישי בוקר" - ע' לקח' ע"ה ויל"ה יום י"ה (ז"ה) ספ"ה י"ה).

ואלו י"ל כירון אשר שומו ג"ו ענין מניסיה חתורה בכלל. ש"ה ידוק נקודת
אלנה דר"ה (כמו ענמכ"ה בע"ה ע"ה) והורה מניסיה במר"ה י"ה ידוק נקודת כירון
למ"ן עם ע"ה ע"ה ע"ה וכלל זה מ"ה מניסיה חתורה אילנה דר"ה (כמ"ה
בנ"ה ע"ה חיים לבבל התהילתה"ה ע"ה ידוק ביריה בר"ה מלמ"ה ע"ה ע"ה החלמה
כמו י' שומו ג"ו את מחלוקת אעיקרים צבינה ובי"ה תורה מחומ"ה.

והנחה מקנינות של אורח זו חוצה ביי"ה שאת ישי"ה ע"ה ע"ה כ"ה ספ"ה
שש"ה ח"ה חמיש"ה שוכמו ביום ב' ניסן, וספ"ה

ישי"ה אשר ביום ספ"ה וי"ה י"ה כל אתר ואור מנח"ה בלי לשמ"ה ולקבל משפחה
ושי"ה ע"ה בנ"ה ובניסן זה מספ"ה יתנים יקור ר"ע ר"ע בניסן נולאו בניסן עידי"ה
לנח"ה ע"ה ס"ה בב"ה

באיתחול טעמו בכו"ט ס"ה חתורה ח"ה

[Handwritten signature]
גרב מנח"ה מניסיה חתורה ח"ה

RABBI MENACHEM M. SCHNEIERSON
Lubavitch
770 Easilem Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hydanth 3-9250

ליובאוויטש
770 אדמסקער פארקייט
ברוקלין, נ. י.

כ"ה, בתר שנתא דת"י אלול, שנת תשנ"ב
ה'תשל"ג. ברוקלין, נ. י.

כבוד עסקני התינוך הכשר
אשר בכל אתר זאחר
ה' עליהם יחיו

אחד"ש ובדכה!

בשמי רבה בזה ותצטחי
- בקשר לימי דצון ורחמים אלה
ומיוסר על דברי חז"ל בגדול הענין של הבל השב"ר שהעולם מתקיים
בשכיל,

באחר מילת השליחות (כאם אפשר ביום הראשון) - לכנס בניס ובנכות
שלפני בר (בת) סגורה ולהשתדל ובמצ"ע שיגדל המספר בכל האפשרי,
להסבירם - למי הנכנס - שזהו (חלילה) השבוע דראש השנה וזמן הדבקה
מחאימה ל"ה,
(שאו כאו"א מקבל עליו מלכות השם על כל השנה לשמור מצותיו וכו',
והשג מברך אח כל בני בכתובה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה).

וכפס שזמן סגולה הוא וכביאור אדמו"ר הזקן שבימים אלה הקב"ה הוא,
כביכול, כמל המלך שנמצא שבת שאז ראוי כל מי שרוצה להקביל פניו והוא
מקבל אח כולם כסבר פנים יפות.
ולכן מבקשים אח כאו"א מהמשתתפים בכנס זה לומר ביעזר ובתיבות:
תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב.
שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד.
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

אבינו מלכנו אבינו אחה. אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אחה. אבינו
מלכנו רחם עלינו. אבינו מלכנו בנינו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו
צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו.
אח"כ יבאר כאו"א מהמכנסים בכחמו (או אחד קבול רס לכולם):
אמר הכעס"ש: יעדע איך קומט אויך דעס עולם הזה חתומי מיט א
געוויסע שליחות פון תורה און תורה ליכט, און מיט אס דער שליחות פון
תורה ומצות גייט ער אום און פארט ארום, הן בא זיך אין שטאט און הן וואוהיין
און בא וואס פאר א געלעגענהייט ער פארט.
ומאליס לכאו"א שימלאו שליחות זו כעתה ובזמנה ובהלחנה;

וישחרבו ככתובה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.
ובשמי כפולת אשה
אח"כ יחזו לכאו"א כ' ממעלות א' מתנת מבני - בהצלת (אכל לצ הנאי)
שהם יתנה לצדקה וא' - בקשתי שלי שימסרה בחור שנתו לצדקה.

למפאקלעך רבה וצדקתך עליהם

ובכרכת חתימה וחתימה טובה

אשר

וטוב ונכון - לעשות גם כאחד מילי עשי"ה. ככל הנ"ל,
אלא שבמקום ענין דמלך כשרה - להסבירם

שעל ימים אלה אמר: רדשו ה' כהמצאו קראוהו כהיותו קרוב וכביאור
אדמו"ר הזקן כזה שאז הוא כמסל קירוב המאור אל הניצוץ - נפש האלקית אשר
בכל אחד ואחד מבני ישראל.

לפנינו קטע מצילום אגרת מהתאריך ער"ח סיון ה'תש"ח, בו מדובר
אודות הלימוד בתורת הנשיא דוקא, אף ש"לבו חפץ" משהו אחר.
ובשולי המכתב נוסף גכת"ק: "מכתבו מכ"ה איך נתקבל. ועוין
בהקדמה להקונ' המוסג"פ בדברי הרב - עד כמה נוגע שלא יהי
ח"ו, חלישות בלימודים, התועדות וכו'." האגרת נדפסה גם באג"ק
ה"ג ע' שה ואילך.

והנה נראה ומנהיג אלפי רבבות ישראל הוא הוא דאז ומתו לכל אלו - נביא
הכללי, על נתיבות פרחות אלו - ומינו ועל של התיבות והתקנות, בכל
זמנכם, לכל הימים אליו, אחר כל המלכות והתקנות הם, כנ"ל, ע"י חז"ל
(ע"ן בב"ז אר"י פ"ג ד' לקו"ה בפרשת ר"ה לירבו חלקים ע"ג, ד"ה ארע'
איריכם בחמ"ך חס"ו, ד"ה עוסת אור ע"ט, חגי"ה פ"ג).

ועת"ל מובן מ"כ מ"ח ארמו"ר חכ"ם גודל התקנה להתקרות יכול
להתבין רק כאשר ילמוד מסמרי החכירות יאוסר הרב וכוונתו, "התקנות האמת
היא ע"ל לימוד תורה".
ומובן ג"כ אילו, אף שאין אדם לומר אלא במקום לבו מלא מוכרת הלימו
לעולם קבועים, דוקא בחזרה חיי"ה הוא מ"כ מ"ח ארמו"ר חכ"ם ובמידת מוכר
לימוד זה א"ל ביעזר הקדמה לכל ענין ומאונע כללי. (ב' בומנים כלליים.
והנה"ל לזכור להתקנות אמיתים באילנה דתיא, ובחמ"ל: הוא הוא ממן כללו
התורה על כללות כל הנהגה נובה לקבלת המורה ביטחה ובפנימיות.

אשר צדקת אמת אלהיית
התקנות אמת, נגזרת בקבלת
הנה"ל ע"י אדם אלהיית
הוא אלוהות לאשפתיה וכו'.

הרב מנחם שניאורסאהן

הקטע שלפנינו נכתב בשולי מכתב מיום כ"ט סיון ה'תש"ח, ובו
כותב הרבי בכת"ק: "ומה דשאלנו בשיחת חה"פ - פי מענה
הרה"צ מטשערנאנביל, לדעת: ע"י מעט מים, היינו ע"י שאלתו
גופא, הגבי אותו והעלהו להודיש אור המש"ח. האגרת נדפסה
(בשינויים) גם באג"ק ח"ד ע' שנה.

ואה בשינויים בשיחת חה"פ -
פי אג"ק הנהגת אשפתיה,
לפעמי ע"י אדם אים, היינו ע"י
שאלת אג"ק, והנהגת אמת,
והעלה להודיש אור המש"ח.

העם רבי'ם קיבלו

גליון מיוחד לתלמידי התמימים - "היילי בית דוד"

כתיב י"ח אדר ה'תשנ"ב • גליון יג • עניני המשקלות, תמימים, באולה ובשתי

"עד דלא ידע"

אף שאינם נזכרים - אינם השלוחים שליו

אזי ודי און תבב געבאט ידענא אז עס זיינען דא אונדער
 וואס האבן היינטע אנגעזעהן? מ'קל דיין בונגע משקל, איז
 בונגע צו ערענע אינעם הנהגה, האט דאן געזענען די בודה
 צו טאן וואס ער הייל הייבט פון מ'ין בקשת אין דעם, אבער בונגע
 צו דער תולדה, פון שבעות, וואס דאס איז דאן מינע א
 שליחות, בעט איר איבערגעבן, אז די וועלכע הייסן ניט אפ
 וואס די זאגן זיך ניט משתתף אין דער התלמה, די תולכע וואו
 איר בונגע פאן זענען אין די שליחות זיין מליח, בונגע גיין
 שמתתף אין די שולן משתתף זיין אין וכדי.
 וכל האמור איז עס מי בונגע תלמידים, מי בונגע יונגע
 לייד, מי בונגע עלטערע.

פראן אונדע וועלכע ענטפערן פארשידענע תודות און
 אמתות, אן אבער זיך וור ניט קיין תודות, מען מיינט עס גאָר
 אַלע וועלכע וועלן מקבל זיין אויך זיך פאן זיכהא
 בתויל, איז, אדרבה, בקשת אז זיי זאלען זיך משתתף זיין אין די
 שליחותי.
 (משחת ה' פון תשכ"ז)

תגומים:

א. דא איז ניט נונג די גאָלע תודות וואס זאלן וואס
 מענטשערע, אז עס זיינען דא גרעסערע ענינים
 וואס מ'פאלגט ניט, דאָרף מען וויסן אז דאס איז
 אויך ניט קיין קליינע זאָר, ווארבע, וואס קען זיין
 דער אבן הנהגה צו ער וואָס זיך אָן דער קליינע
 צו ניט. (משחת ה' פון תשכ"ז)

ב. אום גרויס בבל זאט ב'לעמה גדולה" - ויכלים הם
 לשמות כמות נפשות, לא רק ד' כוסות גדולות, אלא
 אומיל מעיני שלם, אבל בתנאי אחר - ערה' זה
 מים! ואז יהיו להם, כאמור, לא רק ד' כוסות,
 אלא גם כוס המים! (משחת ה' פון תשכ"ז)

ג. די וואָס זיינען מחויב אין א ברכה אחרונה וועלן
 מסתמא מוכן א ברכה אחרונה, די וואָס וועלן נאָך
 פארברענגען - אזי "ובוא עליהם ברכה"; די וואָס
 זיינען, "עד דלא ידע" - זאלן זיי משתתף זיין ער
 ובוא משיח בעגלא דודן. (משחת ה' פון תשכ"ז)

פיר קליינע - ובהדרגה דוקא קליינע
 מ'האָט דערמאָנט כמה פעמים אז קורס אונזער איז ניטאָ
 דער ענין פון שתי מענער ווי א מספר מוביל פון פיר קליינע
 קעלינגער, ווען מ'איז אויף א שמה גל מצה וכדו'.
 מיט א שמה, און דוקא ווען דאָס איז פארבונדן אין אן אופן א
 ובהגשמה - דוקא קליינע, און דוקא ווען דאָס איז פארבונדן
 מיט א שמה, און דוקא ווען דאָס איז פארבונדן אין אן אופן א
 צוקומען צו אַ דער ענין פון "משה תמיד" זיין דורך דערהיי
 וואָס ער וועט נעמען די משקל...

בשעת מען וועט פראָדען דעם, לבסוף בפרה"ק...
 לאוהי הפרז, אמיל שרש-פורז, אבער זיט פורים - איז
 אָס-דערמאָלט שטייט טאָקע אין דמ"א, טוב לב משה תמיד".
 אָבער אזי ער מאַכט עס ווי אויף א פורמירן אופן, טוט ער
 פאָלקערט ווי דער רב"א דייסט! ...
 (משחת ה' פון תשכ"ז)

בעיקר פני ארבעים ופסח כהורים
 אויפן יסוד פון מאמר הייל, ער ארבעיט שניט מכלא
 מעלי"ז און ערשט, מבאט וואָך משה מעלי"ז, איז דאָס אָנציע
 ווייטער-געזאָגעט בעיקר געווענעט צו די וועלכע זיינען נאָך
 פאָר ארבעים, ובפרט פאָר כהורים וואָס זיינען נאָך קורס
 תשואין, הייל כשייכות צו כהורים זיינען דאָן פאָרן נאָך
 טעמים פאָרוואָס זיי דאָרפן אירסטרירן צו טרענגען משקל...
 (משחת ה' פון תשכ"ז)

דלא כהאומרים שאין צריך לציית...
 בונגע וואָס מען האָט גערעכט ווען טרינגען משקל...
 זאָגט מען דאָ אז הענין בחקפ, וארבה - ביחוד שאט וכדו' עת.
 און ניט ווי דאָס הייל זאָגן אז זאָגן דאָרף מען דאָס אָבער מען
 דאָרף ניט פאָלגן, נאָך דער ענין איז פשוט...
 עס זיינען דאָ אַנעלכע, מורה שוורדינגעס, און ניט נאָך
 דאָס פרעליט אין חמדה בלימוד התורה כו', נאָך אז זיי זענען
 מערר פבוח רבני'ס בונגע "בענגיקטי" - אז זיי זענען
 זיינען שאלות וספיקות כו', וועט מען דערוועיל אָפּשטעלן די
 משקל פון "בענגיקטי", און מ'וועט זיך בנינגע מיט משקל
 וועלכע מ'איז גוט אויך פאָר די "עולם-שע מרה שוורדינגעס".
 און די רביים וועלן ניט פאָראַבל האָבן - וואָס אין ליבאוודעס
 פלעגט מען דאָס טרינגען - ביז עס וועלן קומען משה ואהרן.
 און זיי וועלן אירסטרירן אז מ'איז נעטא קיינע שאלות ותפוקת
 אסורי, און אַלע וועלן מען דאָס טרינגען...
 (משחת ה' פון תשכ"ז)

הקטע שלפנינו הוא חלק מאגרת שנכתב בי"ג אלול תיש"א ובו
 כותב הרבי בכתי"ק: "והנה ה' היו כמה דרכים איך להכניס חיות
 בעבודת האדם לקונו. אבל בזרותנו אלו האחרונים דעקבתא
 דמשיחא, אשר נתרבו ההעלמות וההסתדרים וימש העולם השך
 כפול ומכופל
 זאת היא דרך הרבים והיחיד דרך סלולה על ידי רבותינו נשיאנו
 הקי' להגיע לחיים אמיתיים בעבודת הוי' והוא ע"י העסק
 בפנימיות התורה". האגרת נדפסה (בשינויים קלים) גם באג"ק
 ח"ד ע, תעב ואילך.

אויפן יסוד פון מאמר הייל, ער ארבעיט שניט מכלא
 מעלי"ז און ערשט, מבאט וואָך משה מעלי"ז, איז דאָס אָנציע
 ווייטער-געזאָגעט בעיקר געווענעט צו די וועלכע זיינען נאָך
 פאָר ארבעים, ובפרט פאָר כהורים וואָס זיינען נאָך קורס
 תשואין, הייל כשייכות צו כהורים זיינען דאָן פאָרן נאָך
 טעמים פאָרוואָס זיי דאָרפן אירסטרירן צו טרענגען משקל...
 (משחת ה' פון תשכ"ז)

הקטע שלפנינו נכתב בסוף המכתב דיום כ"ג סיון ה'תש"א ובו
 מסיים הרבי: "ברכה להתחזקות בקב"ע בתורה וזיכוך המדות
 /חות"ק" האגרת נדפסה באג"ק ח"ד ע, קלו ואילך.

אויפן יסוד פון מאמר הייל, ער ארבעיט שניט מכלא
 מעלי"ז און ערשט, מבאט וואָך משה מעלי"ז, איז דאָס אָנציע
 ווייטער-געזאָגעט בעיקר געווענעט צו די וועלכע זיינען נאָך
 פאָר ארבעים, ובפרט פאָר כהורים וואָס זיינען נאָך קורס
 תשואין, הייל כשייכות צו כהורים זיינען דאָן פאָרן נאָך
 טעמים פאָרוואָס זיי דאָרפן אירסטרירן צו טרענגען משקל...
 (משחת ה' פון תשכ"ז)

משיחת ה' סיון תשכ"ח

אזוי ווי איך האב געהאט ידעות אז עס זיינען דא אזוינע וואס האבן ווייטער אנגעהויבן מקיל זיין בנוגע משקה, איז בנוגע צו יעדער איינעמס הנהגה, האט דאך יעדערע די בחירה צו טאן וואס ער וויל היפך פון מיין בקשה אין דעם. אבער בנוגע צו דער תהלכה פון שבועות, וואס דאס איז דאך מיניע א שליחות, בעט איך איבערגעבן, אז די וועלכע היטן גיט אפ די תקנות בנוגע משקה, זיינען גיט מיניע שלוחים. און איך בעט זיי אז זיי זאלן זיך ניט משתתף זיין אין דער תהלכה. די זעלבע זאלן אויך בנוגע פארן זומער אין די שליחות פון מל"ח, בנוגע גיין שמח"ת אין די שולן משמח זיין אידן וכו"ב.

וכל האמור איז עס סיי בנוגע תלמידים, סיי בנוגע יונגע לייט, סיי בנוגע עלטערע.

פראן אזוינע וועלכע ענטפערן פארשידענע תירוצים און אמתלאות. אבער איך זוך גיט קיין תירוצים. מען מיינט עס גאר אין פשטות, אן פשטלאך.

בנוגע דעם עבה, איז ניטא קיין קפידא מצדי, ח"ו, כלל וכלל. נאר די וואס זיינען נבשל געווארען אין דעם, דארפן טאן תשובה אויף דערדיף.

און אלע וועלכע וועלן מקבל זיין אויף זיך מכאן ולהבא בהל"ל, איז, אדרבא, בקשתו אז זיי זאלען זיך משתתף זיין אין די שליחותן. ויה"ר עס זאל זיין בהצלחה רבה.

חידושים

"בנוגע דאס וואס דו פריעגסט בנוגע די תקנה פון משקה - איז ידוע אז די תקנה איז בתקפה אויך אין פורים און שמח"ת.

"אזוי ווי דו שרייבסט אז דו האסט עובר געווען אויף די תקנה, איז דער תיקון אויף דעם צו זעהן משפיע זיין אז צוויי אדער מער וואס האלטן נאך נישט ביי דער תקנה זאלן האלטן די תקנה.

(מיוחדות ד"ך סימן תשל"ז לא' ששא"ל בנוגע האם עבר על המידה בכך ששתה בפורים)

לפנינו צילום ר"ד מדברי הרבי לחברי המזכירות וצא"ח בערב חג השבועות תשכ"ח ונשלח בתור מכתב מטעם צא"ח על הבלאנק הרשמי, והרבי הואיל להגיה את השיחה. (בצילום שלפנינו - חסרה שורה אחת בסוף עמוד הראשון). פענוח השיחה - בעמוד ממול.

יהי, ב' סיון, ה'תשכ"ח.

כבוד הנהלה באגרות סגנות.....

ליום זמרכתי
 הגנו מוקרים בהם חובן דברי כ"פ הדומה שליטתו, סתואלי לוממי.
 יום הארץ תמלה המנוחה, להסדירות ולהנהלה בעירי אגודת חב"ד. ובחסות אה כ"פ.
 האתם את ידעוים אלו באופן המהויא.

אזוי וק"י עס גייט דאך צו שבועות, וואס שבועות גייט מען דאך אין דער הלכה - איז אזוי ווי אין האב געהאט ידיעה אז אין שבועות וזיינען אנגעהויבן מקילן פון יעדערע בחירה אז זיי זאלן זיך משתתף זיין אין דער תהלכה פון שבועות, וואס דאס איז דאך נייט וואס ער וויל. אבער בנוגע צו דער תהלכה פון שבועות, וואס דאס איז דאך נייט וואס ער וויל. אבער בנוגע צו דער תהלכה פון שבועות, וואס דאס איז דאך נייט וואס ער וויל.

הנהגת ה' שליחות, בעט איך איבערגעבן, אז די וועלכע היטן גיט אפ די תקנות בנוגע משקה, זיינען גיט מיניע שלוחים. און איך בעט זיי, אז זיי זאלן זיך משתתף זיין אין דער תהלכה.

די זעלבע זאלן איך אויך בנוגע-הנהגת זושער אין די שליחות פון מל"ח, איך זאלן זיך משתתף זיין די שולן כמשה זייין אידן. בנוגע לייבן חמילן כמס אידן, איז עס דאך אז זיי זאלן זיך משתתף זיין אין דער תהלכה פון שבועות, וואס דאס איז דאך נייט וואס ער וויל. אבער בנוגע צו דער תהלכה פון שבועות, וואס דאס איז דאך נייט וואס ער וויל.

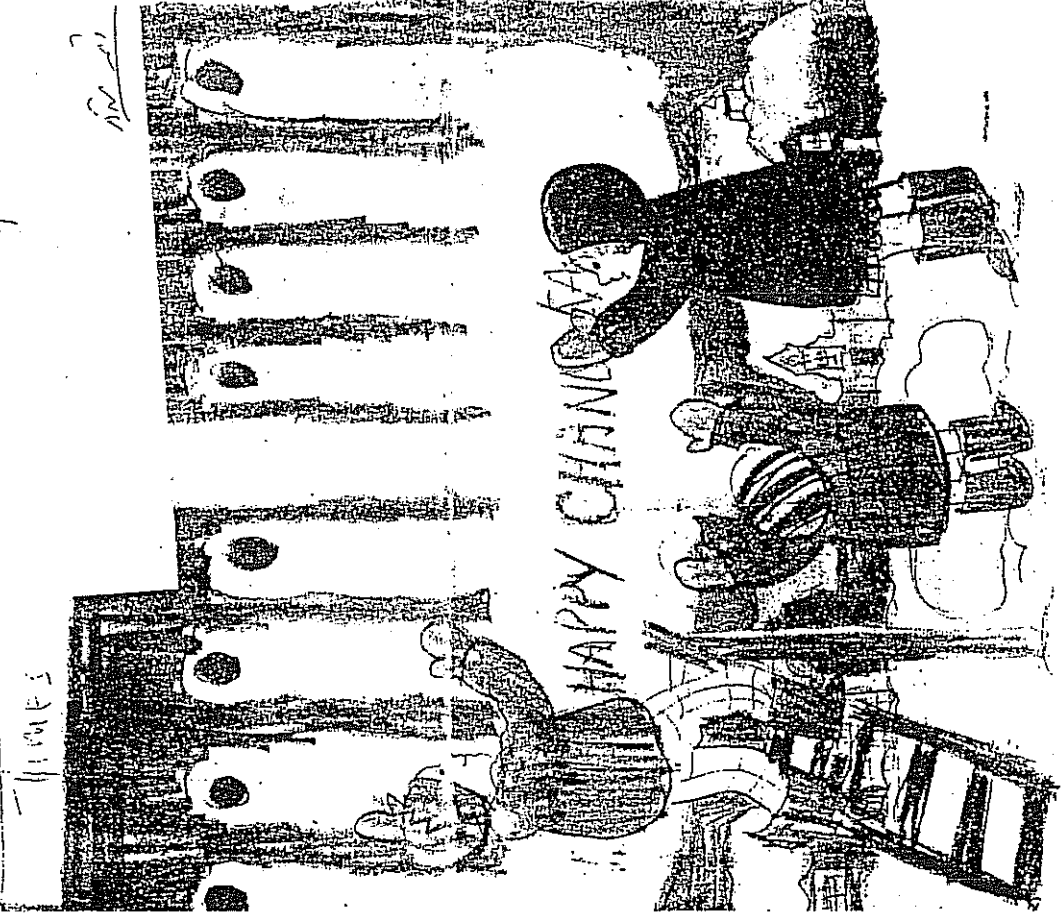
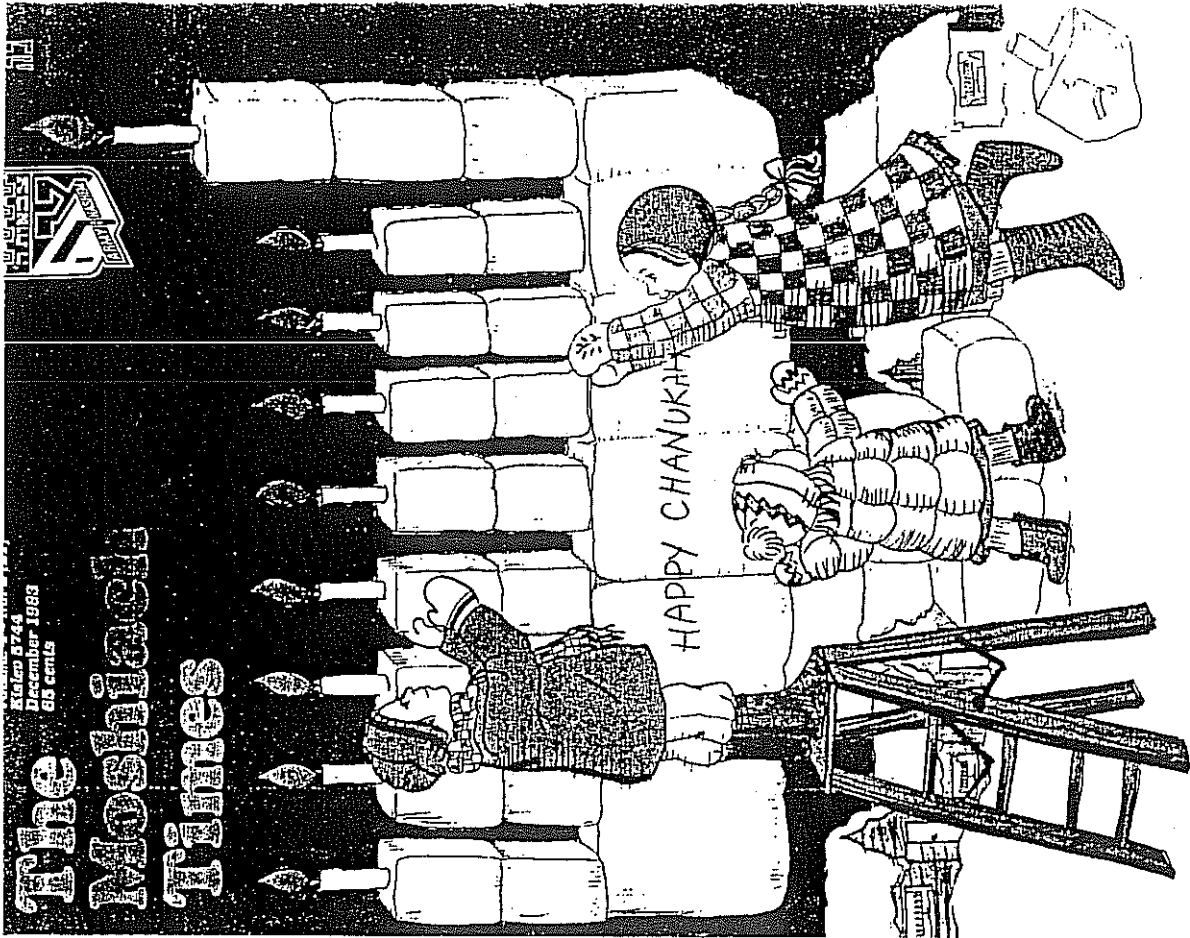
וכל השומר את ע"ס פיו בנוגע תלמידים, סיי בנוגע יונגע לייט, סיי בהנהגת פשטות.

ידוע אזוינע וועלכע ענטפערן פארשידענע תירוצים און אמתלאות-...
 איך זאלן זיך משתתף זיין אין דער תהלכה פון שבועות, וואס דאס איז דאך נייט וואס ער וויל.

הנהגת ה' שליחות, בעט איך איבערגעבן, אז די וועלכע היטן גיט אפ די תקנות בנוגע משקה, זיינען גיט מיניע שלוחים. און איך בעט זיי, אז זיי זאלן זיך משתתף זיין אין דער תהלכה פון שבועות, וואס דאס איז דאך נייט וואס ער וויל. אבער בנוגע צו דער תהלכה פון שבועות, וואס דאס איז דאך נייט וואס ער וויל.

הנהגת ה' שליחות, בעט איך איבערגעבן, אז די וועלכע היטן גיט אפ די תקנות בנוגע משקה, זיינען גיט מיניע שלוחים. און איך בעט זיי, אז זיי זאלן זיך משתתף זיין אין דער תהלכה פון שבועות, וואס דאס איז דאך נייט וואס ער וויל. אבער בנוגע צו דער תהלכה פון שבועות, וואס דאס איז דאך נייט וואס ער וויל.

תקנת הגורר בטבת, י"ג סיון, ה'תשכ"ח.

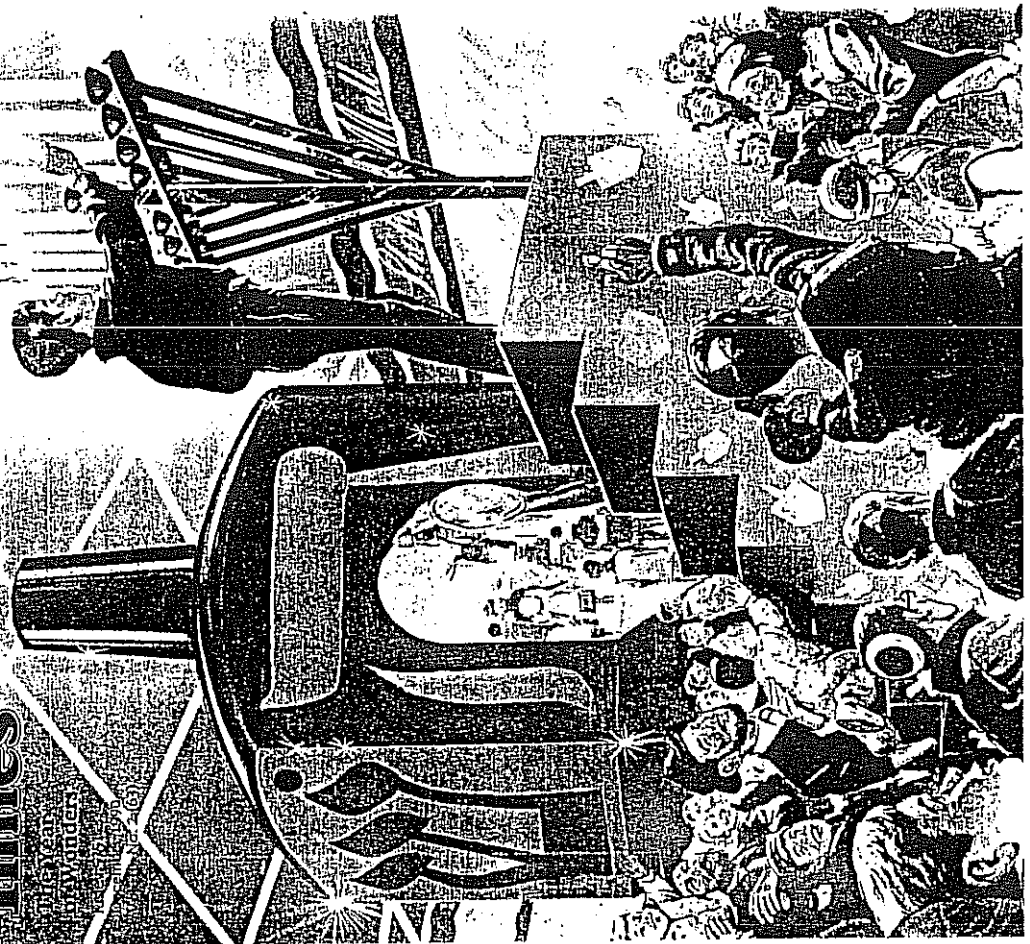
שילום
 חשבון
 1013
 8
 1010
 יעקב

למעלה: צילום השער דחוזרת "משיח טיימס" לחנוכה תשד"מ
שהוכנסה לרבי בי"א מרחשוון כדי להגיהה, ועלי' ענה הרבי:
"כדאי להוסיף בקרן הימני למטה צורת סביבון."
בעמוד ממול: צילום השער הסופי כפי שיצא לאור בפועל.

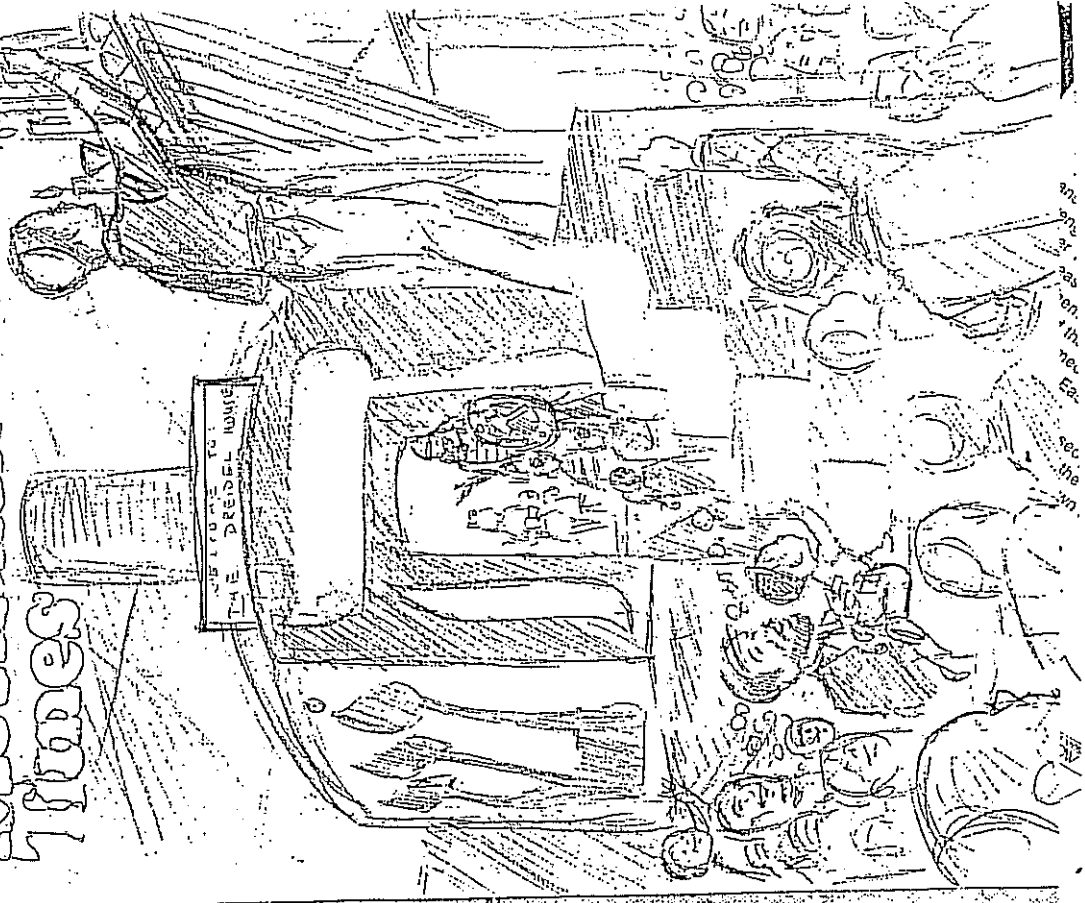
For more information contact the Jewish Children's Center

The Moshiah Times

הב

The Moshiah Times

למעלה: צילום השער החדשה "משיח טיימס" לחנוכה תש"א
שהוכנסה לרבי כדי להגידה, ועלי ענה הרבי:

"כדאי שיראו כל 8 נרות!"

בעמוד ממול: צילום השער הסופי כפי שיצא לאור בפועל.

January 1985 Vol. 6 No. 3 (55) Sivan 5745

TU BISHVAT RALLY - TZIVOS HASHEM

למעלה: צילום השער דחוברת "משיח טיימס" לס"ו בשבט
 תשמ"ו שהוכנסה לרבי כדי להגיהה, ועלי' ענה הרבי:
 "כדאי להוסיף צלחת מלא פרות. אזכיר על הציון."
בעמוד ממול: צילום השער הסופי כפי שיצא לאור בפועל.

The Moshiah Times

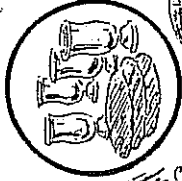
January - February 1986 Vol. 6 No. 2 (55) Sivan 5746

The Moshiach Times

The Magazine For Jewish Children

The Year of Wonders
1957-58
October 1957 - April 1958
Nos. 1-5 (66)

"In every generation a person should look upon himself as if he personally had gone out of Egypt." (Pesachim 116b)

Moshiach Times

The Magazine For Jewish Children

The Year of Wonders
1957-58
October 1957 - April 1958
Nos. 1-5 (66)

"In every generation a person should look upon himself as if he personally had gone out of Egypt." (Pesachim 116b)

למעלה: אילום השער דחוברת "משיח טיימס" לחג הפסח

תנש"א שהוכנסה לרבי כדי להגיחה, ועלי ענה הרבי:

"האם באפי' להוסיף ג' מצות וד' כוסות?"

בעמוד ממול: אילום השער הסופי כפי שיצא לאור בפועל.

The Moshiah Times

95 cents

Vol. 5, No. 7 (33)

SEPTEMBER 1985

Eilat - Tsheret 5745

The Moshiah Times

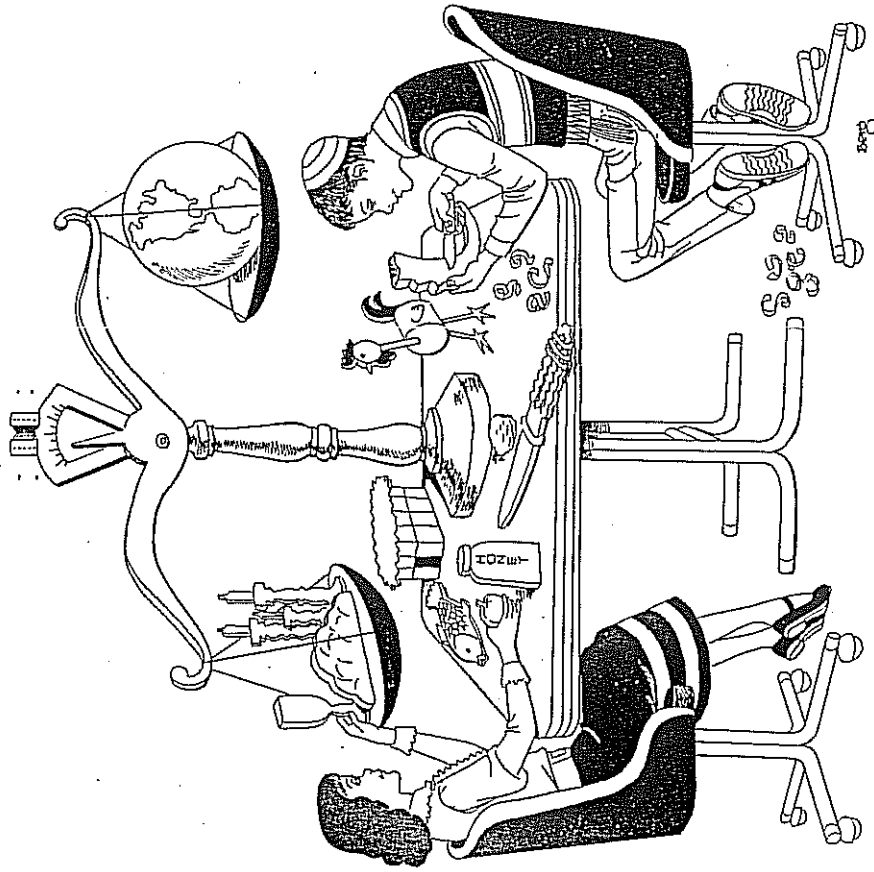
The Magazine For Jewish Children

95 cents

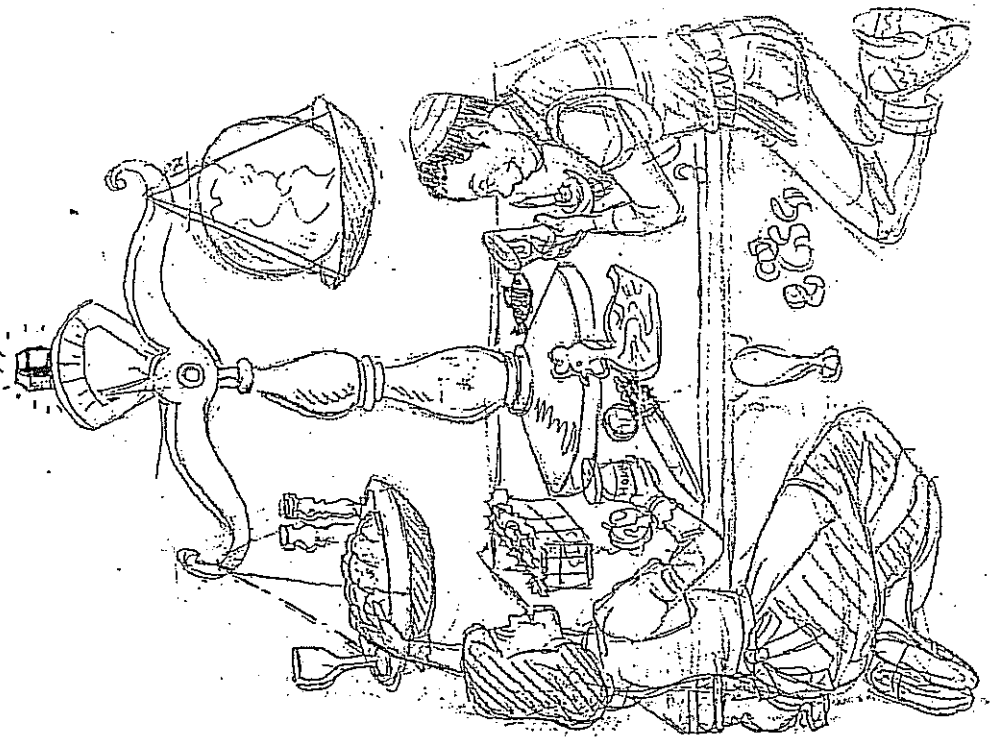
Vol. 5, No. 7 (33)

September 1985

Tsheret 5746

KESIVO V'CHASIMO TOVA -- A HAPPY NEW YEAR 5746

למעלה: צילום השער דחובת "משיח טיימס" לאלול תשמ"ה
- תשרי תשמ"ו שהוכנסה לרבי כדי להגיהה, ועלי ענה הרבי:
"כמדובר כ"פ כדאי להוסיף נד קטן ג' בין ב' הנרות או מצידם.
אזכיר עה"צ שיהא בהצלחה".
בעמוד ממול: צילום השער הסופי כפי שיצא לאור בפועל.

